

«Overwegende dat zulks voldoende blijkt uit de vermelde arresten van het Benelux-Gerechtshof, zodat redelijkerwijze geen twijfel kan bestaan omtrent deze oplossing en dienaangaande geen vraag van uitleg in de zin van art. 6 van het Verdrag van 31 maart 1965 betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof moet worden gesteld;

«Overwegende dat de appelrechters, door te oordelen dat «daar de tenuitvoerlegging van het in hoger beroep uitgesproken arrest gedurende het verloop van de cassatieprocedure geschorst blijft, het echter onmiddellijk in kracht van gewijsde (treedt) wanneer het cassatieberoep (wordt) verworpen en het zonder meer uitvoerbaar (wordt), zonder dat betekening van het verwerpsarrest vereist is» en dat «(die) betekening trouwens niet wordt opgelegd door art. 1385bis Ger. W., aangezien het Hof van Cassatie in geen geval kan worden beschouwd als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd in de zin van voormeld wetsartikel», de vermelde wetsbepalingen schenden».

(Voorzitter: de h. Verougstraete – Rapporteur: de h. Dirix – Openbaar ministerie: de h. Bresseleers – Advocaten: mrs. Verbist en Geinger – In de zaak: V.P. t/ Vlaams Gewest).

NOOT – Zie: Cass. 28 maart 2003, R.W. 2004-05, 381, met conclusie van advocaat-generaal D. Thijs en met noot K. Wagner.

Cass. (1e Kamer) 10 mei 2005

Binnenvaart – Vrijheid van de scheepvaart – Sociale wetgeving met betrekking tot binnenschepen

Het cassatieberoep tegen een arrest van het Hof van Beroep te Gent van 18 november 2004 wordt op de volgende gronden verworpen:

«Overwegende dat, anders dan het onderdeel aanvoert, art. 108 en 109 van de Slotakte van het Congres van Wenen van 1815, art. 9, §§ 1, 5, en art. 10 van het Belgisch Nederlands Scheidingsverdrag van 19 april 1839, art. 1 en 4 van de Rijnvaartakte van 17 oktober 1868, en art. 356, tweede lid, van het Verdrag van Versailles, die de vrijheid van de scheepvaart op de in de akten vermelde binnenwateren waarborgen, er niet aan in de weg staan dat een verdragsstaat sociale wetgeving of wetgeving voor tewerkstelling aan boord van de binnenschepen waarop zijn nationale recht toepasselijk is, invoert, daar dit aangelegenheden zijn die vreemd zijn aan de vrijheid van de binnenvaart en inzonderheid geen afbreuk doen aan de vrijheid van scheepvaart van schepen en bemanningen;

«Dat het onderdeel faalt naar recht».

(Voorzitter: de h. Forrier – Rapporteur: de h. Dhaeyer – Openbaar ministerie: de h. De Swaef – Advocaat: mr. De Decker – In de zaak: D. F. C.).

Cass. (1e Kamer) 20 mei 2005

Inkomstenbelastingen – Rechtspersonenbelasting – Vennootschapsbelasting – Burgerlijke vennootschap opgericht in de vorm van een handelsvennootschap – Beheer van vastgoed als maatschappelijk doel – Onderwerping aan de vennootschapsbelasting

Op de volgende gronden vernietigt het Hof een arrest van het Hof van Beroep te Gent van 29 januari 2002:

«Overwegende dat krachtens art. 94, eerste lid, W.I.B. (1964) aan de vennootschapsbelasting onderworpen zijn, de vennootschappen, verenigingen, inrichtingen of instellingen die rechtspersoonlijkheid bezitten, in België hun maatschappelijke zetel, hun voornaamste inrichting of hun zetel van bestuur of beheer hebben en zich met een exploitatie of met verrichtingen van winstgevende aard bezighouden;

«Overwegende dat krachtens het te dezen toepasselijke art. 1832 B.W. het winsttoegmerk een essentiële vereiste uitmaakt van het vennootschapscontract, zowel voor de handelsvennootschappen als voor de burgerlijke vennootschappen met handelsvorm;

«Dat de handelsvennootschappen of burgerlijke vennootschappen die de rechtsvorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen, geacht worden te zijn opgericht met het oog op het uitoefenen van een winstgevende activiteit;

«Dat meer bepaald een burgerlijke vennootschap, opgericht in de vorm van een handelsvennootschap, die als maatschappelijk doel heeft het beheer van vastgoed, zich met een exploitatie of met verrichtingen van winstgevende aard bezighoudt;

«Overwegende dat de appelrechters vaststellen dat:

1) volgens art. 4 van de statuten van NV M. van verweerders het statutaire doel van deze naamloze vennootschap beperkt is tot het louter beheer van haar patrimonium;

2) de omstandigheid dat NV M. handelingen mag stellen met het oog op de opbrengst van haar goederen, op zichzelf niet inhoudt dat zij het kader van het beheer te buiten gaat;

3) de omstandigheid dat deze opbrengsten worden uitgekeerd onder de vorm van dividenden en tantièmes of dat deze opbrengsten van NV M. winsten worden genoemd, ook niet inhoudt dat zij meer doet dan haar patrimonium beheren;

4) uit niets blijkt dat de werkelijke activiteit van NV M. niet zou overeenstemmen met wat als haar maatschappelijk doel is bepaald;